

DOM

afsagt den 14. december 2015 af Vestre Landsrets 16. afdeling (dommerne Ida Skouvig, Rikke Foersom og Niels Klitgaard (kst.)) i ankesag

V.L. [REDACTED]

[REDACTED] Forsikring A/S
(advokat Jens Andersen-Møller, Aarhus)
mod
Anne [REDACTED]
(advokat Jesper Håkonsson, Horsens)

Retten i Herning har den 6. januar 2015 afsagt dom i 1. instans (rettens nr. BS [REDACTED]).

Påstande

For landsretten har appellant, [REDACTED] Forsikring A/S, gentaget sin påstand for byretten om frifindelse, subsidiært frifindelse mod betaling af et mindre beløb.

Indstævnte, Anne [REDACTED], har påstået dommen stadfæstet.

Supplerende sagsfremstilling

Der er for landsretten fremlagt breve af 7. maj 2008 og 28. februar 2012 fra [REDACTED] Forsikring A/S til Anne [REDACTED] daværende advokat.

Af brevet af 7. maj 2008 fremgår blandt andet følgende:

”Vi tilbyder en mengodtgørelse på 69.900 kroner til Anne [REDACTED]

Jeg skriver til dig, fordi vi har modtaget lægejournal.

Sagen har været forelagt vores rådgivende læge, og vi vurderer, at din klient har pådraget sig et varigt men på 10 procent. Vi har lagt til grund, at din klient har følger efter uheldet i form af middelsvære daglige nakkesmerter med udstrålende gener samt lette kognitive symptomer.

Hvis I kan godkende vores vurdering, får din klient en mengodtgørelse på 69.900 kroner.

...

Da din klient formentlig har et erhvervsevnetab, vil vi forelægge sagen for Arbejdsskadestyrelsen, når vi har modtaget dit svar på vores tilbud om mengodtgørelsen.

Hvis I godkender vores tilbud, sender vi beløbet. Herefter er sagen afsluttet for så vidt angår det varige men og svie og smerte.

...”

Af brevet af 28. februar 2012 fremgår blandt andet følgende:

”Vi tilbyder en erstatning for tab af erhvervsevne på 1.300.000 kroner

Jeg skriver til dig, fordi vi har gennemgået sagen, og har vurderet et erhvervsevnetab på din klient.

Da din klient er tilkendt førtidspension, har vi vurderet, at din klient har pådraget sig et erhvervsevnetab på 65 procent.

Hvis I kan godkende denne vurdering, får din klient en erstatning for tab af erhvervsevne på 1.300.000 kroner.

Sådan har vi regnet din klients erstatning for tab af erhvervsevne ud
Din klient havde en årsløn året før uheldet på 75.729 kr. Hun har HF-uddannelse, men der er ingen dokumentation for, at din klient havde udsigt til et faglært job.

Det er derfor vores vurdering, at din klients årsløn skal fastsættes skønsmæssigt iht. Erstatningsansvarslovens § 7, stk. 2.

Vi har fastsat din klients årsløn til 200.000 kroner.

Efter Erstatningsansvarslovens § 6 skal årslønnen ganges med 10 og herefter ganges med erhvervsevnetabsprocenten.

....

Hvad sker der nu?

Hvis I godkender vores tilbud, sender vi beløbet til dig. Herefter vil vi slutte sagen.

...”

Der er endvidere fremlagt en vejledende udtalelse af 23. oktober 2009 fra Arbejdsskadestyrelsen, hvoraf fremgår, at Anne [REDACTED] erhvervsevnetab midlertidigt blev vurderet til mindre end 15 procent, jf. erstatningsansvarslovens § 5.

Det fremgår af sagen, at Anne [REDACTED] har tilsagn om retshjælpsdækning, og at hun har fri proces under ankesagen, jf. retsplejelovens § 331, stk. 5.

Forklaringer

Vidnet Aino [REDACTED] har afgivet supplerende forklaring for landsretten.

Aino [REDACTED] har supplerende forklaret, at hun fortsat er ansat i Teknisk Landsforbund. Uddannelsen til designteknolog er en uddannelse på TEKO. Hun ved ikke, om deres medlemmer uden en bachelorgrad fortsat tjener mere end medlemmer med en bachelorgrad. Der er en vis usikkerhed i lønstatistikken, idet kun ca. 60 procent af deres medlemmer vender tilbage med oplysninger til brug for statistikken. Hun kan ikke sige noget om de medlemmer, der vælger at melde tilbage, idet der ikke er foretaget undersøgelser heraf.

Lønniveauet for designteknologer fremgår af den fremlagte statistik for 2013 vedrørende designteknologer og andre uddannelser indenfor beklædningsbranchen. En designteknolog vil først være omfattet af lønstatistikken for designere og kunsthåndværkere på PBA, BA eller kandidatniveau efter yderligere 1 1/2 års uddannelse. Cirka halvdelen af deres medlemmer er omfattet af en overenskomst på arbejdspladsen, men løn er ikke en del af overenskomsten. Løn forhandles altid individuelt ud fra den enkeltes tidligere erfaringer, herunder relevant erhvervserfaring.

Hun antager, at den fremlagte lønstatistik vedrørende design og formgivning omfatter glaspustere, keramikere m.v. Det kan godt passe, at hun sendte statistikken til Anne [REDACTED] pr. mail, og at statistikken er fra 2009. Hun og Anne [REDACTED] havde talt sammen, og det var hendes indtryk, at Anne [REDACTED] ønskede historiske lønoplysninger. Der foreligger ældre lønstatistikker for designteknologer eller tilsvarende uddannelser, men

hun ved ikke, hvor langt tilbage statistikkerne går. Så vidt hun ved, findes der ikke en særlig uddannelse som indretningsarkitekt. Som designteknolog vil man kunne arbejde som indretningsarkitekt.

Procedure

Der er for landsretten enighed om, at der ikke er årsagssammenhæng mellem færdselsuheldet i 2006 og Anne [REDACTED] gener.

Parterne har i øvrigt i det væsentlige gentaget deres anbringender for byretten og har procederet i overensstemmelse hermed.

[REDACTED] Forsikring A/S har supplerende anført, at selskabet i korrespondancen alene har anerkendt ansvaret for ulykken, men at man ikke har anerkendt, at der er årsagsforbindelse mellem ulykken og Anne [REDACTED] gener i forhold til erhvervsevnetabserstatning.

Der er ikke indgået en bindende og endelig aftale om fastsættelsen af erhvervsevnetabserstatningen, idet tilbuddet af 28. februar 2012 ikke blev accepteret.

Subsidiært er det anført, at et eventuelt tilsagn om at anerkende årsagsforbindelsen er bortfaldet på grund af bristede eller urigtige forudsætninger.

[REDACTED] Forsikring A/S har protesteret mod, at Anne [REDACTED] har fremsat et nyt anbringende under proceduren for landsretten om årsagsforbindelse begrundet i Arbejdsskadestyrelsens udtalelse.

Anne [REDACTED] har supplerende anført, at det er aftalt mellem parterne, at der er årsagsforbindelse mellem færdselsuheldet og hendes gener, at parternes aftale om årsagsforbindelse støttes af, at Arbejdsskadestyrelsen også i sine vejledende udtalelser har lagt til grund, at der er årsagsforbindelse, og at der ikke er grundlag for at tilsidesætte Arbejdsskadestyrelsens vurdering heraf.

Landsrettens begrundelse og resultat

Anne [REDACTED] anbringende vedrørende betydningen af udtalelsen fra Arbejdsskadesty-

relsen er først gjort gældende under proceduren for landsretten, og der er ikke oplyst om grunde, der i medfør af retsplejelovens § 383, stk. 2, jf. stk. 1, kan føre til, at anbringendet - mod [REDACTED] Forsikring A/S' protest - tillades fremsat. Landsretten tager derfor ikke anbringendet i betragtning.

[REDACTED] Forsikring A/S fremsatte ved brev af 7. maj 2008 et tilbud om mengodtgørelse på 69.900 kr., som Anne [REDACTED] accepterede ved brev af 29. maj 2008. Landsretten lægger efter de foreliggende oplysninger, herunder indholdet af brevet af 7. maj 2008, til grund, at [REDACTED] Forsikring A/S derved anerkendte, at Anne [REDACTED] havde følger efter uheldet, der gav grundlag for at udbetale en mengodtgørelse på 69.900 kr. Det kan imidlertid ikke efter almindelige aftaleretlige principper lægges til grund, at [REDACTED] Forsikring A/S derved også anerkendte, at der var årsagsforbindelse mellem uheldet og de gener hos Anne [REDACTED], der danner grundlag for kravet om erstatning for erhvervsevnetab.

[REDACTED] Forsikring A/S fremsatte ved brev af 28. februar 2012 et tilbud om erhvervsevnetabserstatning, men dette tilbud blev ikke accepteret af Anne [REDACTED]. De fremlagte breve af 28. februar og 6. september 2012 fra [REDACTED] Forsikring A/S vedrørende erhvervsevnetabserstatning indeholder endvidere ikke nogen udtrykkelig anerkendelse af årsagsforbindelsen.

Det er på den baggrund ikke godtgjort, at parterne har indgået en aftale om, at der er årsagsforbindelse mellem uheldet og de gener, der danner grundlag for kravet om erhvervsevnetabserstatning. Den omstændighed, at [REDACTED] Forsikring A/S efterfølgende udbetalte erstatningsbeløbet til Anne [REDACTED], kan ikke føre til et andet resultat.

Herefter, og da parterne er enige om, at der ikke er årsagsforbindelse mellem uheldet og Anne [REDACTED] gener, tager landsretten [REDACTED] Forsikring A/S' påstand om frifindelse til følge.

Efter sagens udfald sammenholdt med parternes påstande skal Anne [REDACTED] betale sagsomkostninger for begge retter til [REDACTED] Forsikring A/S med i alt 85.820 kr. Beløbet omfatter 5.820 kr. til retsafgift og 80.000 kr. til udgifter til advokatbistand. Da Anne [REDACTED] har retshjælpsdækning og fri proces, betales sagsomkostningerne af retshjælpsforsikringen, subsidiært af statskassen.

Beløbet til dækning af udgifter til advokatbistand er inklusive moms, da det er oplyst, at [REDACTED] Forsikring A/S ikke er momsregistreret. Landsretten har ved fastsættelsen af beløbet lagt vægt på oplysningerne om sagens økonomiske værdi for byretten og dens omfang, herunder at sagen har været forelagt for Retslægerådet. Landsretten har endvidere lagt vægt på ankesagens økonomiske værdi og begrænsede omfang.

Th i k e n d e s f o r r e t:

[REDACTED] Forsikring A/S frifindes.

Anne [REDACTED] retshjælpsforsikring, subsidiært statskassen, skal betale sagens omkostninger for begge retter til [REDACTED] Forsikring A/S med 85.820 kr.

De idømte sagsomkostninger skal betales inden 14 dage og forrentes efter rentelovens § 8 a.

Ida Skouvig

Rikke Foersom

Niels Klitgaard
(kst.)

Udskriften udstedes uden betaling.

Udskriftens rigtighed bekræftes.

Vestre Landsret,

Viborg den 14. december 2015

Bonnie Broe
retssekretær

Udskrift af dombogen

DOM

Afsagt den 6. januar 2015 i sag nr. BS [REDACTED]

Anne [REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]

mod

[REDACTED] Forsikring A/S
[REDACTED]
[REDACTED]

Sagens baggrund og parternes påstande

Sagsøger var den 23. juli 2006 impliceret i et færdselsuheld. Kort efter uheldet skulle hun være startet på en uddannelse som designteknolog. På grund af gener, som hun har gjort gældende var en følge af færdselsuheldet, kunne hun ikke gennemføre uddannelsen og det er senere konstateret, at hun har mistet 50 % af sin erhvervsevne. Sagsøgte udbetalte i 2012 en erstatning på 1.300.000 kr. for erhvervsevnetabet.

Sagen har været forelagt Retslægerådet, der har fundet, at sagsøgers gener ikke kan relateres til færdselsuheldet i 2006.

Sagen vedrører spørgsmålet, om sagsøgte er bundet af det tidligere tilsagn om erstatningsdækning, så Retslægerådets vurdering er uden betydning.

Sagen vedrører også spørgsmålet om størrelsen af den erstatning, sagsøger er berettiget til, hvis hun er berettiget til yderligere erstatning.

Sagsøgerens påstand er betaling af 602.500 kr. med tillæg af sædvanlig procesrente fra sagens anlæg til betaling sker.

Sagsøgte påstand er frifindelse, subsidiært frifindelse mod betaling af et mindre beløb.

Oplysningerne i sagen

Denne dom indeholder ikke en fuldstændig sagsfremstilling, jf. retsplejelovens § 218 a, stk. 2.

Sagsøger, Anne [REDACTED] har forklaret, at hun inden ulykken gennemførte en HF i sommeren 2005. Op til da var hun en meget aktiv pige, spillede basketball på højt plan og havde masser af arbejde. Hendes eksamenskarakter var på 7,5 til HF. Hun var til 2 landsholdsudtagelser i basketball, mens hun gik på efterskole i 2002/2003. Hun skulle have startet i Herning Basketball klub.

Hun tog et sabbatår efter HF, hvor hun var au pair i USA. Efter

hjemkomsten havde hun 3 job. Hun besluttede at søge ind på TEKO for at komme i gang med sin karriere. Hun ville være indretningsarkitekt. Der er ikke en formaliseret uddannelse, men på TEKO kan man starte og blive uddannet som designteknolog, som er en slags dekoratør. Det var planen, at hun så ville fortsætte med fag på designskolen i Kolding eller København, og der er andre uddannelsesinstitutioner, hvor hun kunne fortsætte uddannelsen til indretningsarkitekt.

3 uger før hun skulle starte i august 2006 skete ulykken. Hun prøvede dog at starte på uddannelsen, selvom hun havde det skidt. Hun kunne ikke koncentrere sig og var ustabil. Hun kunne ikke genkende sig selv. Mens hun gik på grundforløbet, stoppede hun med sine fritidsjobs for at koncentrere sig om skolen. Det gik dog også ned ad bakke med skolearbejdet. Hun kunne ikke klare det, hun plejede at kunne.

Efter ulykken var hun på skadestuen. Et par dage efter var hun ved egen læge. Hun gik normalt ikke til læge, og hun regnede med, at generne ville gå væk af sig selv. Det gjorde de ikke.

Forespurgt til lægens notat fra oktober tænker hun, om lægen må skrive det, hun gjorde. Generne opstod allerede et par dage senere. Hun havde lidt ondt i nakken efter ulykken, men regnede ikke med, at det skulle forfølge hende resten af livet.

5. januar 2007 var hun ved lægen. Hun har en meget aktiv familie, og det var en skitur, familien plejede at tage på. Selvfølgelig skulle hun med, og hun prøvede at stå på ski, men hun konstaterede, at hun ikke længere kunne stå ordentlig på ski. Hun prøvede og det gav "lidt slag."

Hun gennemførte grundforløbet med dårlige karakterer jf. bilag 2. Hun havde ekstremt mange sygedage og troede ikke, at hun kunne gå til eksamen. Hun besluttede at droppe ud af TEKO efter eksamen, da det var for hårdt.

Hun meldte sig på kommunen for at få hjælp. Hun søgte ind på HG på Handelsskolen i Holstebro. Hun vidste, at niveauet var et ganske andet end det, hun var vant til, så hun mente, at det skulle hun prøve. Hun fik 00 i erhvervsøkonomi og 02 i et andet fag. Hun kunne slet ikke finde ud af det. Hun besluttede at stoppe for det var "nederlag på nederlag."

Hun har det ikke godt i dag. Hun er visiteret til pension fra 2011. Det er permanent. Hun skal have aflastning til armene, så hun bruger en pude til at hvile armene på.

Vidnet, Aino [redacted] har forklaret, at hun er ansat i Teknisk Landsforbund, der er fagforening for en række faggrupper blandt andet "kreative specialister". Mange af deres medlemmer går på TEKO, som hun har en tæt kontakt til. Hun har været ansat der i 5 år. De laver overenskomster og andre opgaver som en fagforening.

Hun har talt med sagsøger om den uddannelse, sagsøger ønskede. Hun ønskede at få en praktisk grunduddannelse med en bachelor ovenpå som en teoretisk overbygning.

Der er en uddannelse til designteknolog på TEKØ. Der er mange der starter på grundforløbet, men der er også nogle, der kommer med en fuld erhvervsuddannelse. Det tager 2 år at uddanne sig til designteknolog og 1½ år derefter for at få en bachelor. Det er svært at komme ind på uddannelsen, da der ikke er fri adgang. Når sagsøger havde gennemført grundforløbet, er chancerne bedre. Hun ved dog ikke, hvor mange, der søger ind og hvor mange, der optages. TEKØ er en anerkendt skole, og det er godt for ens muligheder for at få job, at man har en uddannelse fra TEKØ. Man kan kun optages på kvote 2 og skal gennemføre en optagelsesprøve.

Vidnet ved ikke, hvor mange der falder fra på uddannelsen til designteknolog.

Vidnet fortalte, at Teknisk Landsforbund laver en lønstatistik på baggrund af tilbagemeldinger fra deres medlemmer. Ca. 60 % melder tilbage til forbundet. Statistikken for 2014 er på vej, men foreligger ikke endnu. Bilag 15 er nogle år gammel, da hun troede, at sagsøger ønskede historiske oplysninger. Det viser den løn, en bachelor fik i 2009. Bilag 16 er tallene fra 2013. Den øverste statistik er for produktionsbachelorer. Foreningen anbefaler, at man forhandler sin løn ud fra alder og ikke anciennitet. Typisk har de unge mellem 25 og 29 ingen erfaring af betydning. Den nederste statistik er for de, der ikke har bacheloren. Det kunne se ud som om lønnen var højere for de, der ikke havde overbygningen. Det er dog en statistik på grundlag af de oplysninger, der er sendt ind. Hun har selv undret sig over tallene.

Statistikken er kun opdelt på hovedstaden og provinsen. Der sker meget på området omkring Herning. Hun kender ikke beskæftigelsesgraden i 2005 og 06, da hun først blev ansat i 2009.

Parternes synspunkter

Parterne har i det væsentlige gjort det gældende, de har anført i deres påstandsdokumenter.

Sagsøgeren har i sit påstandsdokument gjort gældende

At sagsøger ved færdselsulykken blev påført et varigt mén på 10 %.

At dette er aftalt med parterne ved forlig mellem sagsøgte og sagsøgers tidligere advokat.

At årsagssammenhængen mellem færdselsulykken og sagsøgers gener dermed er aftalt.

At Retslægerådets erklæring dermed ikke kan tillægges betydning, idet parterne har lagt en anden årsagssammenhæng til grund.

At Arbejdsskadestyrelsen har vurderet erhvervsevnetabet til 50 %.

At erhvervsevnetabsprocenten på 50 %, er vurderet ud fra gener hos sagsøger svarende til en méngrad på 10 %.

Ar Arbejdsskadestyrelsen har en særlig fagkundskab for at vurdere erhvervsevnetab.

At der efter retspraksis, skal noget helt særligt til for at domstolene kan tilsidesætte en vejledende udtalelse fra Arbejdsskadestyrelsen. Og at noget helt særligt ikke foreligger i denne sag.

At sagsøgers erhvervsevnetabsprocent dermed må fastsættes til 50 %.

At sagsøgers årsløn skønsmæssigt skal fastsættes efter

Erstatningsansvarslovens § 7, stk. 2.

At sagsøgers løn passende kan fastsættes skønsmæssigt til kr. 380.500 jf.

Erstatningsansvarslovens § 8.

At sagsøgers gennemførte forløb på TEKU, i sig selv berettiger til en ansættelse som syerske, og en dertil tilhørende løn, som væsentligt overstiger kr. 200.000.

At sagsøger har bestået studentereksamenen med gode karakterer forud for ulykken.

At sagsøger foruden den gymnasiale uddannelse har været i stand til at varetage fritidsjob op til 4 gange om ugen forud for skaden.

At der intet er i sagen, der tilkendegiver, at skadelidte ikke kunne have gennemført en videregående uddannelse eller den påtænkte uddannelse på TEKO, hvor grundforløbet er påbegyndt eller påtænkt påbegyndt på skadestidspunktet.

At sagsøger ikke har haft mulighed for på ulykkestidspunktet at have udvist en varig tilknytning til arbejdsmarkedet i og med, at et uddannelsesforløb var påtænkt og påbegyndt.

At sagsøger på uheldstidspunktet er 20 år gammel.

At sagsøger efter 2½ år på TEKO minimum ville kunne tjene 23.705 kr. pr. måned. (284.460 kr. pr. år)

At sagsøger med en professionsbachelor efter 3½ år på TEKO ville kunne tjene minimum 25.559 pr. måned (306.708 kr. pr. år.)

At sagsøger forud for skaden har vist en evne til at tjene penge, jf. de fremlagte årsopgørelser.

At årslønningen dog ikke er repræsentativ, idet sagsøger brugte en del af tiden i USA som au pair.

Sagsøgte har i sit påstandsdokument gjort gældende om

Årsagssammenhæng

Det bestrides, at sagsøgte er afskåret fra at gøre manglende årsagssammenhæng mellem sagsøgers betydelige gener og det i sagen omhandlede færdselsuheld gældende.

Det bemærkes, at sagsøgtes aconto udbetaling, kr. 1.300.000,00, i al væsentlighed beroede på sagsøgers egne ikke retvisende angivelser, og at disse har været grundlaget for den lægelige udredning, der førte til erstatningsudbetalingen. Det forhold, at sagsøgte allerede har udbetalt et

beløb i anledning af ulykken, er ikke præjudicerende for rettens stillingtagen til, om sagsøger har løftet bevisbyrden for, at der er årsagssammenhæng mellem færdselsuheldet og de påberåbte betydelige gener.

Det bestrides, at der er grundlag for at antage, at sagsøgers muligt nedsatte erhvervsevne i det mindste helt kan henføres til følger efter færdselsuheldet den 23. juli 2006, hvortil bemærkes, at sagsøger allerede er delvist kompenseret for hendes mulige tab.

Det må i overensstemmelse med Retslægerådets besvarelse af 26. maj 2014, særligt svarene på spørgsmål A og 3, lægges til grund, at de gener, sagsøger angiver som erhvervsevnekompromitterende, ikke kan relateres til færdselsuheldet den 23. juli 2006.

En granskning af det lægelige materiale viser, at sagsøger konsulterede egen læge to dage efter ulykken og angav, at hun efter skadestuebesøg havde fået tiltagende ondt i nakken, og oplevede en fornemmelse af kraftsløshed i højre arm.

Den objektive undersøgelse afslørede ømhed i nakke- og skuldermuskulaturen, mest udpræget i venstre side, men der var almindelig bevægelighed i nakken.

Først mere end tre måneder senere rettede sagsøger henvendelse til egen læge med omtale af nakke-/skuldermyoser. Det blev angivet, at generne først var opstået inden for de sidste uger, og lægen konkluderede, at generne næppe havde noget at gøre med ulykken.

Der foreligger således ikke de for en antagelse om årsagssammenhæng fornødne brosymptomer.

I det omfang retten finder, at sagsøgers muligt nedsatte erhvervsevne delvist kan henføres til færdselsulykken gøres det gældende, at sagsøgte ved udbetaling af kr. 1.300.000,00 mere end fuldt ud er kompenseret for den del af generne, der hidrører fra ulykken.

Det bestrides, at der er grundlag for, som antaget af Arbejdsskadestyrelsen i vejledende udtalelse af 8. oktober 2013 (bilag 12), at fastsætte erhvervsevnetabsprocenten til 50. Arbejdsskadestyrelsen har ikke taget stilling til årsagsspørgsmålet og har alene lagt vægt på sagens sociale og økonomiske oplysninger, og har således forudsat, at alle sagsøgers gener kan henføres til færdselsuheldet.

Det gøres subsidiært gældende, at der alene er grundlag for at fastsætte erhvervsevnetabsprocenten til en mindre procent.

Årsløn

Det bestrides, at der efter erstatningsansvarslovens § 7, stk. 2 er grundlag for at fastsætte årslønnen til mere end de kr. 200.000,00, som Topdanmark Forsikring A/S har vurderet som en rimelig årsløn henset til sagsøgers uddannelsesmæssige og arbejdsmæssige formåen forud for uheldet.

Sagsøger var på skadestidspunktet 20 år og tilknyttet arbejdsmarkedet, og der er således ikke grundlag for at fastsætte årslønnen på baggrund § 8 om normalårsløn for skadelidte under 15 år.

Det bestrides, at der er grundlag for at fastsætte årslønnen i overensstemmelse med den gennemsnitsløn, sagsøger kunne forvente, hvis hun søgte ind på og gennemførte en overbygning på det studie, hun på ulykkestidspunktet var indskrevet på.

Det gøres i den forbindelse subsidiært gældende, at sagsøgers årsløn i intet tilfælde bør fastsættes til et beløb større end kr. 23.705 pr. måned svarende til gennemsnitslønnen efter færdiggørelsen af den 2-årige overbygning.

I begge tilfælde gøres det gældende, at der slet ikke, eller dog kun delvist, er årsagssammenhæng, og at sagsøger mere end kompenseret for et muligt tab i anledning af ulykken.

Rettens begrundelse og afgørelse

Efter Retslægerådets besvarelse af 26. maj 2014, særligt svarene på spørgsmål A og 3, må det lægges til grund, at sagsøgers gener ikke kan relateres til færdselsuheldet den 23. juli 2006.

Spørgsmålet er herefter, om der mellem parterne forinden sagsanlægget er indgået en bindende aftale, som forpligter sagsøgte til at betale beløb udover det, der allerede er betalt. Sagsøgte udbetaling af 1.300.000,00 kr. skete efter en sagsbehandling på grundlag af sagsøgers egne oplysninger. Det var derfor ikke endeligt klarlagt, om der var en sammenhæng mellem færdselsuheldet og sagsøgers gener, inden sagsøgte anerkendte at være erstatningsansvarlig.

Sagsøgte tilbød i et tilbud af 28. februar 2012 en erstatning for tab af erhvervsevne. Selve tilbuddet er ikke fremlagt under sagen, men brevet af 6. september 2012, hvori erstatningen afregnes, indeholder ingen forbehold af nogen art. Erstatningen er beregnet efter en årsløn på 200.000 kr. og et erhvervsevnetab på 65 %.

Arbejdsskadestyrelsen har senere vurderet erhvervsevnetabet til 50 %.

Da sagsøgte ikke har dokumenteret nogen forbehold af nogen art, må sagsøgte også være bundet af tilsagnet om at ville betale erstatning med det korrekte beløb uanset, om Arbejdsskadestyrelsen ville forhøje

erhvervsevnetabet eller årslønnen, som blev anvendt i beregningsgrundlaget, var forkert. Sagsøgte kan derfor ikke senere gøre gældende, at der ikke er et grundlag for at betale erstatning overhovedet. Retslægerådets vurdering af en manglende årsagssammenhæng mellem færdselsuheldet og sagsøgers gener er uden betydning.

Sagsøger er derfor berettiget til erstatning for tab af erhvervsevne og tabet er fastsat til 50 %.

Twisten angår herefter alene, hvilken årsløn, der skal lægges til grund ved beregningen. Sagsøgers årsløn må beregnes efter de samme principper som i Højesterets dom af 15. august 2013 – U.2013.3067H. Retspraksis er i øvrigt også beskrevet i lovforslag nr. 29 af 8. oktober 2014, hvori Justitsministeren ønsker loven ændret, men lovændringen vil kun dække for skader indtruffet efter 1. januar 2015.

Sagsøgers årsløn skal efter erstatningsansvarslovens § 7, stk. 2 fastsættes efter et skøn, og erstatningen skal beregnes på grundlag af lønnen for en nyudlært i den branche, sagsøger var i færd med at uddanne sig i.

Der er ikke dokumenteret nogen overenskomstmæssig mindsteløn og efter de forelagte lønstatistikker svinger lønnen for de yngste designteknologer mellem knap 23.000 kr. om måneden som gennemsnittet i nedre kvartil til godt 28.000 kr. som gennemsnit i øvre kvartil svarende til årslønne på henholdsvis 276.000 kr. og 336.000 kr. Sagsøgers påstand tager udgangspunkt i en årsløn på 380.500 kr.

Jeg finder, at årslønnen skønsmæssigt kan fastsættes til gennemsnittet mellem nedre og øvre kvartil svarende til 306.000 kr.

Sagsøgers erhvervsevnetab kan herefter beregnes til 1.530.000 kr. Da hun har fået udbetalt 1.300.000 kr., har hun kun krav på yderligere 230.000 kr., hvorfor hun tilkendes dette beløb.

Om sagens omkostninger:

Sagsøger har nedlagt påstand om betaling af 602.500 kr., men har kun vundet 230.000 kr.

Der var i sagen flere tvister. Sagsøger har vundet den del af sagen, der drejede sig om, hvorvidt sagsøgte var bundet af et tilsagn om at være erstatningspligtig.

Sagen drejede sig også om, hvilken indtægt, der skulle lægges til grund ved beregningen af erhvervsevnetabet. Sagsøgte havde nedlagt påstand om, at det var en årsindtægt på 200.000 kr., subsidiært højst 276.900 kr., der skulle anvendes. Sagsøger mente, at det var en indkomst på 380.500 kr., der skulle anvendes. Denne del af sagen har sagsøger vundet delvist. På denne

baggrund finder jeg, at der skal tilkendes sagsøger delvise sagsomkostninger efter retsplejelovens § 313, stk. 1. Omkostningerne fastsættes, så de dækker retsafgift af det vundne beløb med 5.820 kr. og 25.000 kr. til delvis dækning af sagsøgers udgift til advokatbistand.

Sagsøger er meddelt fri proces og har retshjælpsdækning.

Thi kendes for ret:

Sagsøgte, [REDACTED] Forsikring A/S, skal inden 14 dage betale 230.000 kr. til sagsøger, Anne [REDACTED] med tillæg af sædvanlig procesrente fra sagens anlæg den 5. oktober 2012 til betaling sker.
Inden samme frist skal sagsøgte betale 30.820 kr. i sagsomkostninger til sagsøger.

Henning Færmann
retsassessor

Udskriftens rigtighed bekræftes.
Retten i Herning, den 7. januar 2015.

Erna Michaelsen, kontorfuldmægtig